Anul V. Nrul 10 | Prețul unui exemplar 3 Lei | Timișoara 5 Aprilie 1931

Svastica Banatului

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub presidenția D-lui A. C. CUZA.

ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori Lei 160 | Pentru bănci și fabrici . . Lei 500
Pentru intelectuali . . . . „ 250 | Abonament de sprijin . . . „ 1000
Jugoslavia 260 Dinari | America 4 Dolari

Director-proprietar: ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

GRIGORIE

din indurarea lui Dumnezeu episcop ortodox al eparhiei române a Aradului, Ienopolei și Hălmagiului, precum și al părților anexate din Bănatul-Timișan.

Iubitului cler și tuturor credincioșilor din eparhia Aradului, dar și pace dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Hristos, împreună cu salutarea noastră arhierească.

Ziua Invierii, să ne luminăm popoarelor...
(Din cântările Invierei).

Iubiții Mei fii sufletești,

Marele descoperitor al Americei, Cristofor Columb, în călătoria lui pe mare, la un moment a ajuns la o cumplită desnădejde cu oamenii săi nerăbdători, fiindcă în nici o parte a zării nu se arăta pământul, căutat atâta vreme. Când clipele așteptării erau mai chinuitoare, deodată un miros plăcut de flori au simțit cu toții. Mirosul plăcut de flori era semnul cel mai sigur că pământul mult dorit nu mai este departe și ca prin farmec toate inimile, cari mai înainte simțeau moartea în apropiere, — s'au umplut de o bucurie, care i-a înviorat și i-a dus la biruință.

Mare era bucuria lui Columb și a tovarășilor săi că au descoperit pământ nou, dar mai mare este bucuria noastră a creștinilor că odată cu Invierea Domnului nu numai firea este cuprinsă de fiorul unei noui vieți, ci în inimile noastre se zămislește bucuria fericită a unei vieți netrecătoare. Unul din cele mai puternice simțăminte omenești este frica de moarte. Dela leagăn până la mormânt purtăm în sufletele noastre povara grea a fricei de moarte.

Mulți oameni, fiind slabi în credință, nu cred în altceva, decât în siguranța mormântului. Și precum este credința acestor oameni, așa sunt și ***faptele lor, aceste fapte nu au în vedere viața cea vecinică, ci mormântul rece și întunecos.*** Florile cele mai alese ale sufletului: credința, dragostea, nădejdea se frâng în două de frica mormântului și astfel noi trebue să ne bucurăm că nu suntem dintre cei slabi în credință. Sf. Apostol Pavel zice: «Dacă numai pentru viața aceasta ni-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii» [I Cor. 15 v. 19]. Deaceea trebue să ne bucurăm că Invierea Domnului nostru Iisus Hristos are darul să alunge frica morții atât de hotărâtoare pentru viața noastră, care nu se poate sfârși în morminte!

Iubiții Mei fii sufletești!

Atâția oameni cu viața sfântă și neprihănită ni-au predat nouă

DR. GRIGORIE GH. COMȘA, EPISCOPUL ARADULUI.

adevărul mântuitor că: »Hristos a înviat din morți»! Adevărul acesta este atât de sfânt că adevăratul creștin nu se poate îndoi asupra lui. Dacă noi creștinii de azi am dori să întrebăm nu numai oamenii trecutului, ci și pe cei de azi, asupra Invierii Domnului și a învierii noastre a tuturor, — atunci să ne întrebăm pe noi înșine; să întrebăm inimile noastre.

Cu toate că ne apasă așa de greu frica morții și această frică croește faptele multora, — inima noastră ne spune, că moartea este ceva străin, ceva groaznic, ceva nepotrivit cu adâncul firii omenești. Cu toții, dela cel mai slab până la cel mai puternic, întrezărim o viață mai bună, mai curată, fericită și fără sfârșit. Câte flori sunt pe pământ, mii și sute de mii, dar fiecare floare are alt miros și altă înfățișare. Oare, iubiții Mei, florile acestea au dela sine mirosul și farmecul atât de plăcut? Nu! Culorile fluturelui și cele ale pasărilor măestre încă nu sunt dela sine, ci dela un măestru desăvârșit, mai presus de om. Aceeași mână, care a îmbrăcat florile câmpului și pasările ceriului, a sădit și în inimile noastre dorul vieții de veci. Da, iubiților, căci noi purtăm în suflet gânduri și dorinți, cari nu sunt din lumea simțurilor!

Astăzi, deci, iubiții Mei, mai mult ca oricând, — să vă dați silința a pune adevărul vieții vecinice la temelia vieții și faptelor voastre. Invierea Domnului va fi atunci, pentru voi, adevărat praznic și prilej de a Vă înălța sufletele către Dumnezeul părinților noștri. Dumnezeu poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi (Efes. 3 v. 20). Dreptaceea să cerem lui Dumnezeu, să ne ajute a trăi după suflet iar nu după trup.

Lumea de azi iubește trupul fără măsură. Deși trupul se va putrezi în mormânt, totuși trupului i se dă tot: mâncări și beuturi alese, haine strălucite și desfătări de tot soiul și de aici se nasc toate certurile și neînțelegerile între oameni. Bunul Dumnezeu a pus un hotar și celor trupești, iar acest hotar nu-l putem trece fără să plătim scump orice nesocotire a lui.

In zilele de vară, copii, tineri, bătrâni aleargă la marginea mărilor ca să-și întărească sănătatea. Și la băile de mare este pus un hotar peste care nu se poate trece fără primejduirea vieții. Așa stăm și cu bucuriile vieții pentru cari ducem luptă unii cu alții. Până la hotarul așezat de Dumnezeu, bunătățile pământești ne sunt folositoare, dar peste acel hotar ele sunt primejdioase. Deci, iubiții Mei, să păzim cu toții măsura așezată de Dumnezeu, ascultând mai mult de glasul sufletelor noastre.

Ziua Invierii este praznicul luminii față de întunericul morții. Se cade deci să luminăm cât mai mult mințile fiilor neamului cu lumina cunoștinții de Dumnezeu. Ziua Invierei este praznicul luminii, care urăște minciuna, fățărnicia răutatea, vorbirea de rău, lăcomia și orice păcat.

Ziua Invierii este, că să ne luminăm deci fraților în Domnul. Să ne aducem aminte de cuvintele Sf. Evanghelist Ioan că: Dumnezeu este lumină și nici un întuneric întru dânsul nu este. De vom zice că împărtășire avem cu dânsul și întru întuneric umblăm, mințim și nu facem adevărul. Iar de vom umbla întru lumină, precum el este întru lumină, împărtășire avem unii cu alții și sângele lui Iisus Hristos, Fiului Lui ne curățește pe noi de tot păcatul». (I. Ioan cap. 1 v. 5—7).

Ca fii ai luminei să petrecem dar viața noastră și ne vom bucura de lumina vieții vecinice în Dumnezeu. Lumină să ducem în viața singuratică, în viața casnică, în brazda trasă cu plugul și coasa, în comerț și industrie și să fim siguri că drumul nostru va fi al luminii adevărate.

Un drumeț, trecea odată pe un câmp pustiu și zărind o floare sălbatică, o rupse și o mirosi, rămânând uimit de mirosul ei plăcut.

— De unde ai acest miros plăcut — întrebă drumețul.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Jidanii provoacă și nu se astâmpără.

In numele sfântului
Taci, s'auzi cum latră
Căţelul pământului
Sub crucea de piatră.
„Strigoii" de Eminescu.

In ultima şedinţă a Camerei de industrie şi comerţ din Timişoara, odiosul „Sanhedriu" al francmasonilor jidani Lendvay (Lőwy), — Kun Richard — Totis — etc. reprezentantul „Societăţii naţionale jidoveşti, din Ardeal", harhărul Vermeş, directorul unei fabrici de pălării, din Timişoara, a vrut să dovedească lumei, că în acest oraş jidanii sunt atotputernici şi nu există altă putere peste dânşii.

Vermeş, indezirabilul periculos pentru siguranţa statului român, care adună bani în România, şi-i trimite peste graniţă unde se folosesc pentru propaganda de ponegrire a ţării noastre şi pentru scopuri cu totul străine de interesele ţării şi poporului românesc, atentează la sentimentul de demnitate al românilor.

Acest obraznic îşi ia cutezanţa să dea **un avertisment** unei instituţiuni de înaltă cultură românească:

a propus să se detragă subvenţia de 200.000 lei, ce anual o dă Camera de comerţ Şcoalei Politechnice, **dacă studenţii nu vor înceta cu manifestaţiile cu caracter antisemit.**

*

Lui Vermeş îi răspund:

Cu dispreţ înfierăm crima de lesè naţiune, ce a comis. Ştim şi înţelegem, că are urgentă nevoie de o bătaie sănătoasă, ca să devină „erou" jidovesc, prin care să-şi asigure vre-un gheşeft oarecare.

Nu facem plăcerea idioată a spurcatului venetic. Avem alt ac pentru păduchiosul lui cojoc galiţian: vom controla mai de aproape felul lui de trai şi vom descoperi *cu ce sumă frustează fiscul la impozite*, acest păduche, şi toţi tovarăşii lui întru Iuda. Apoi, tot noi, vom avea grija, ca să ajungă cât mai grabnic, sănătos şi întreg, *în Portul Marsiliei*.

*

La aceasta discuţie, au luat cuvântul şi câţiva romăni, între cari părintele Ioanichie Neagoe a încercat să aducă pe jidan la simţul realităţii, dar n'a reuşit. Prea slab l-a prins.

Preşedintele, dl Dr. Baltescu, a scăldat-o în apele jidanilor, spre mirarea românilor.

Dar unul a tăiat: comisarul guvernului pe lângă aceasta Cameră.

Dacă acest domn nu se simte de vrednic pentru acest post, *de ce nu-şi dă demisia*. Guvernul român, puterea statului, nu poate fi reprezentată prin inconştienţă, laşitate sau absenţă. . . . .

. . . Am văzut odată pe un cocoşel de o lună, care cu cea mai serioasă intenţie, s'a suit pe cloţă, ca s'o cocoşească......

Cu cât dispreţ s'a uitat cloţa la el... La urmă s'a refugiat umil, sub ocrotitoarele aripi ale cloţei...

Aşa îmi pare mie dl comisar al guvernului în „Sanhedriu": nimeni nu-l ia în seamă. Nici el însuşi.

*

Armeanul Dobrovicescu, care reprezintă la noi, pe Elli Berkovitz, cu banca sa: „Banca Naţională a României", — despre care în treacăt să fie spus, nu este nici naţională nici a României, — a fost de părere să se dea un avertisment şcolii în sensul, că *se va sista subvenţia*, dacă studenţii nu vor sta în pace. Dobrovicescu a vorbit în numele lui Elli Bercovitz, deci pentru noi nu are importanţă ce spune un bancher.

*

Faptul, că „Sanhedrinul" dă **avertismente** şi **face politică militantă**, — dacă am avea un guvern de oameni cu scaun la cap, — ar avea drept consecinţă imediata disolvare a cuibului de duşmani ai românismului. *Camera n-are dreptul să critice conduita politică a nimănuia, dar* **cu desăvârşire îi este interzis să-şi impună convingerea sa politică altora.**

Ei dau subvenţii numai acelora cari servesc interesele **politice** *ale jidovimei internaţionale. Este un abuz de putere, faţă de care cerem sancţiunea disolvării!*

Fraudatorii fiscului, spirtarii negrii şi complicii lor să tacă, ca porcul în cucuruz, şi să nu se obrăznicească.

*

Ce priveste subvenţia, părerea noastră este, că *Şcoala Politechnică*, **să fie desfiinţată imediat, dacă numai din mila jidanilor poate exista.**

Nu ne trebue cultură cenzurată de jidani *şi nu vrem să întreţinem un corp profesoral cu sufletul în punga de bani a jidanului, care să crească o generaţie de studenţi, fără simţul datoriei faţă de ţară şi neam, o generaţie de cosmopoliţi, o generaţie de vagabonzi în vecinică luptă cu tagma populaţiei din rândul căreia au eşit, o generaţie de sclavi orbi şi inconştienţi ai capitalismului anti-naţional jidovesc universal.*

A bătut D-zeu „cultura" ce jidanii vreau să ne-o dea.

O respingem cu indignare!

*

Am susţinut mai sus, că jidanii „naţionali", *„umblă după bătaie"*. O dovedesc:

1. *Acum o lună, au scris în „Uj Kor", la care lucrează şi Vermes, că au dat „şakk-matt" teologiei creştine*, prin descoperirea osemintelor lui Hristos, care astfel încetează de a fi D-zeu şi în mod logic, întreaga credinţă creştină se desfiinţează.

Au aşteptat să fie bătuţi.

2. Lojile francmasone jidoveşti au pus la cale pe rectorul Blăjianu să bruscheze studenţii şi să le facă fel şi fel de şicane.

Au vrut să provoace scandaluri şi bătăi.

3. Au ordonat întregei presse jidoveşti din Timişoara să înceapă o campanie extraordinar de obraznică contra a tot ce este românesc:

Pogany scrie că ţăranii au luat cu asalt Directoratul.

Ceilalţi întreţin intrigile între Primărie şi Directorat.

Toţi laolaltă caută să compromită cu desăvârşire autoritatea statului prin exagerări enorme a celor mai mici nereguli sau disordini ce s-ar produce, aşteaptă să fie bătuţi.

4. Camera de Comerţ, prin Vermeş pune punctul pe i, ca să se revolte românii mai sangvinici ca să le aplice provocătorilor o bătaie după toată regula.

*

Rugăm autorităţile *să ia act* despre actele de provocare, ce se ţin lanţ, şi în cazul unei disordini ce s-ar putea produce, *să aresteze pe* **agenţii provocatori,** *ascunşi în lojele jidano-maghiare din Timişoara, în care Lendvay şi Kun Richard poartă comanda supremă.*

Pe cetăţenii creştini îi rugăm să ne denunţe pe toţi *fraudatorii fiscului şi pe toţi contrabandiştii*, ca să-i putem „proteja" la puşcărie şi să punem „Sanhedrinul" la locul unde trebue să fie!

A. Ţieranu

(Urmare din pag. I-a).

— Dela un crin, care aflându-se lângă mine, m'a atins şi mi-a dat din mireazma lui» — răspunse floarea sălbatică.

Din inimă curată rog pe Dumnezeu să ne ajute ca florile sufletului nostru să se umlpe de mireazma bunătăţilor cereşti, precum floarea sălbatică a luat parfumul crinului şi să putem zice azi cu toţii dela Nistru până la Tisa: «Hristos a Inviat».

Al vostru al tuturor de tot binele voitor.

Arad, la Invierea Domnului 1931.

† Dr. Grigorie Gh. Comşa
Episcopul Aradului.

Paştele creştinilor şi al jidanilor dela C. F. R.

Se ştie, că creştinii, funcţionari ai căilor ferate române, nu mai au Dumnezeu, nu mai ţin nici o sărbătoare afară de Dumineci.

Dumnezeul lor a fost detronat de faimosul Vidrighin, fost director general, de tristră memorie al c. f. r.-ului.

In schimb, au jidanii vârâţi în posturile înalte ale c. f. r.-lui de acelaş Vidrighin, Dumnezeul lor favorit, pe care — cu regret spunem acest lucru — se pare că e protejat şi de actualul director general al căilor ferate. Şi iată de ce.

Săptămâna trecută, Inspecţiile de Mişcare c. f. r., au primit un ordin telegrafic, prin care Direcţia Generală, le pune în vedere ca să aprobe concediu şi să-i înlocuiască cu alţi funcţionari, pe toţi cei de rit mozaic, adică *pe jidani, în zilele de 2, 3, 4, 5, 6, 7 şi 8 Aprilie, când aceştia îşi serbează, după ritul mozaic, Paştele.*

Pentru jidani, s'a dat un ordin, *li s'a acordat* **un favor.** Pentru creştini însă, nimic. Ei n'au Dumnezeu. Ei sunt „toporul de oase", fără drepturi...

Noi creştinii, avem Paştele noastre, care durează **trei zile**. In programul c. f. r.-ului, — numai în al c. f. r.-lui, nu şi în al celorlalte instituţii de stat, — sunt fixate *numai* **două zile de Paşti.** Şi în aceste zile de sărbătoare, serviciul e sever, mai sever ca în zilele de lucru. Nu se acordă pentru aceste două zile nici un concediu, nici o înlocuire între funcţionari. *Toţi — se înţelege, numai creştinii, — trebue să fie prezenţi la serviciu.* De ce aceste măsuri riguroase, dar nechibzuite, pentru creştini? *Şi de ce favoruri pentru jidani?* Nu-şi dau oare seama conducătorii c. f. r.-lui, că prin aceasta seamănă anarhia între funcţionarii creştini?

Sperăm însă, că acest ordin care a provocat indignarea unanimă între slujbaşii creştini ai drumului de fer, s'a dat de vreunul din mulţii **francmazoni** *ce ocupă posturile înalte ale c. f. r.-ului,* **fără ştirea** *d-lui General Ionescu.*

E de notat aici atitudinea unora din Inspecţiile de Mişcare, care au pus la punct pe emanatorul ordinului curios, dându-i o palmă bine meritată, cu întrebarea: *„rugăm lămuriri, cum trebue să procedăm cu celelalte confesiuni?"*

Intrebarea ne scuteşte şi pe noi de alte comentarii; totuşi, o întrebare se mai impune: *până când această batjocură pentru creştini şi creştinism?...*

Creştinul

Violarea şi jefuirea epistoalelor, la poştă.

Un preot român ne comunică următorul caz de banditism ce s'a comis la poştă:

Din neglijenţă, a trimis în epistola recomandată, 200 lire, fiului său, care studiază medicina, în Italia, crezând, că astfel fiul cucerniciei sale, va ajunge mai repede în posesia banilor.

Dar ce se întâmplă:

Plicul soseşte în Italia, dar fără banii băgaţi în el.

O mână criminală a deslipit timbrele, apoi a desfăcut plicul, a furat banii, şi a lipit plicul şi timbrele la loc, cu un cleiu galben, — de acela ce se foloseşte la poşta noastră. Este deci dovedit, că furtul s-a comis într'un local oficial al poştei, unde stă la dispoziţie acest fel de cleiu.

Având în vedere, că şi din alte părţi am primit asemenea ştiri, rugăm autorităţile competente să ia grabnice măsuri pentru descoperirea hoţilor dela poştă.

Astăzi se fură şi se jefuesc epistole, mâne pachete cu bani etc, aşa că ajungem într'o situaţie absolut anarhică.

Cei chemaţi să-şi facă datoria!

Tot asemenea şi faţă de aceia cari ne fură gazeta la poştă şi nu o înmanuează abonaţilor.

Bănuim, că elemente puse în serviciul iridentei şi al comunismului, comit asemenea hoţii, sabotând libertatea scrisului prin măsurile lor teroristice banditeşti.

Cerem sancţiuni faţă de nemernicii, cari boicotează scrisul românesc.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CRONICA EXTERNĂ.

Mişcarea antireligioasă din Rusia sovietică.

Celace preocupă azi — mai mult ca ori când — lumea civilizată, este mişcarea antireligioasă din Rusia sovietică.

Naraţiunea fidelă a unei asemenea mişcări, ar fi azi cu neputinţă, din cauza prea multelor patimi ce ne mişcă, — căci dramele mari, izvorâte din pasiunile oamenilor, cer o depărtare de timp, ca să le putem pricepe.

Evenimentele, al căror curs îl vedem desfăşurându-se, are în spate regiunea imensă a forţelor, cari au dat naştere acestor evenimente. Sentimentele şi credinţele cari ne conduc, îşi au rădăcina într'o lume invizibilă, deci greu de priceput.

Războiul ne-a adus multe nenorociri, pe cari, în decurs de 11 ani de la sfârşitul lui, abia le-am putut cicatriza în parte.

Incepusem a uita acele ceasuri negre, din şi de după război, în cari cel mic şi slab era strivit fără milă; când iată că apare la orizont noi evenimente să tulbure iarăşi pacea.

Pravoslavnicul popor rus de eri, care cădea cu fruntea în ţărâna la vederea sfintei cruci, foarte respectos faţă de autorităţi, după căderea regimului ţarist, a încăput pe mâna unor derbedei fără scrupule, cari l-au dus de la rău, la mai rău.

Incapacitatea acestor conducători de de azi ai poporului rus, a făcut ca în bogata Rusie de eri, să domnească azi cea mai neagră mizerie. Poporul e batjocorit, nemâncat şi'n zdrenţe. Viaţa unui om nu mai valorează nimic. La toate astea ei le zic „rai sovietic".

Acest dezastru, căruia i se zice „rai sovietic", l-au provocat jidanii, ei sunt acei ce dirijează destinele acestei ţări creştine, ale acestui popor, care nu are alte cugetări personale de cât cele impuse de guvernul său. Marea massă a poporului rus, cu burghezie cu tot, nu are de cât opiniuni impuse.

In ultimul timp, poporul începuse să se lumineze, să vadă de unde vine răul. In acelaş timp, diriguitorii lui, jidanii, au presimţit pericolul care îi ameninţă şi ca să se scape de consecinţe, au schimbat tactica, au aruncat totul pe seama bisericii, pe care până acum n-o putuse subjuga lor complet.

Singurul obstacol care le mai stetea în calea operei lor de distrugere morală şi materială a fost biserica. Acum au început să-l distrugă.

Bisericele au fost transformate în lupanare, parte din ele zvârlite în aer cu dinamită. Preoţii cu zecile de mii lâncezesc prin închisori. Dacă vreunul îndrăsneşte să se opună operei lor de distrugere, e pur şi simplu împuşcat.

Distrugerea bisericilor şi arestarea preoţilor nu i-a mulţumit şi ca opera de distrugere morală să fie deplină, au început a intensifica propaganda antireligioasă, cu scopul de a face imposibilă orice manifestaţie a cultului creştin.

In oraşe şi sate a împrăştiat în milioane de exemplare ziarul intitulat „Fără Dumnezeu" şi numeroase alte publicaţiuni, în care Isus Christos este batjocorit în termenii cei mai triviali.

Copiii din şcolile sovietice sunt obligaţi să cânte imnuri anti religioase etc...

In urma acestei propogande antireligioase, bisericile creştine au formulat proteste energice împotriva măsurilor barbare luate de guvernul de jidani din Moscova, căci nu au putut să rămână indiferente faţă de ororile şi fărădelegile ce săvârşeşte acest guvern jidovesc, împotriva libertăţilor religioase şi exerciţiului cultului creştin.

Acest act de barbarism a fost considerat ca o gravă ofensă adusă nu numai sentimentelor religioase şi morale ale creştinilor, ci şi întregei lumi civilizate.

Dar în timp ce persecuţiile religioase din Rusia roşie au provocat indignarea lumei civilizate, *ligile umanitariste* internaţionale, şi-au impus cel mai desăvârşit mutism. Aceasta ne dovedeşte încă odată şi pe deplin, că aceste ligi sunt compuse numai şi numai din jidani, cari vor subjugarea popoarelor creştine.

Şi când aşa stau lucrurile, care este datoria cea mai sfântă a creştinilor?

Nimic alta, de cât să strângă rândurile în jurul ligilor creştine.

L. Butoiu V.

„AERO-CLUB".

In numărul trecut al ziarului „Svastica Banatului" am schiţat în câteva cuvinte ce însemna un aero-club la Timişoara.

Revin cu acelaşi subiect în speranţa că din sacrul mutism şi desinteresarea generală totuşi s'a găsit cineva care să se gândească un moment la aceasta chestiune.

Este cu totul neobicinuit că atunci când întreaga problemă s'ar putea rezolva cu 500 mii de Lei să nu ne găsească fonduri pentru a înfiinţa o şcoală de pilotaji la Timişoara.

Voi lămuri din punctul de vedere al apărării naţionale ce ar însemna pentru noi înfiinţarea unui aero-club.

Prin înfiinţarea unei şcoale de pilotaj la Timişoara statul român ar avea anual un contingent de circa 50 de piloţi examinaţi de comisiile de piloţi din Bucureşti şi cari ar fi piloţi diplomaţi.

Ar fi puţin, că după câţiva ani, numai din Banat să dăm Ţării o generaţie tânără de piloţi cari la ori ce moment — dat fiind — pregătirile lor de lungă durată să pornească cu 120 sau 200 de avioane.

Negreşit că ar dispare şi inelegantul obiceiu de a cumpăra avioane prin colecte publice pe calea Victoriei, căci dacă nu jumătate dar cel puţin o cincime din piloţii şcoalei cari au ceva mijloace ar ambiţiona poate chiar în tovărăşie, cumpărarea unei avionete care azi se poate lua cu 200 mii de Lei.

Astfel ar îngrozi aceste mici avionete cari totuşi la nevoe fac bune servicii rândurile vulturilor de oţel cari apără patria noastră. Desigur că un aero-club la Timişoara ar însemna pentru oraşul care are pretenţia de a fi primul după Bucureşti un câştig şi din punct de vedere comercial. Linia aeriană internaţională ar face o escală foarte bucuros între etapa Budapesta-Belgrad. Astfel am reuşi să ne angrenăm în circulaţia marelor centre europene. Desigur totul ar fi posibil dacă cei cari au posibilitatea să ne ajute s'ar opri o clipă în goană zilnică şi ar da concursul care i-ar face să rămână întotdeauna în recunoştinţa celor ce urmează în Generaţia de mâine. Pilot.

Jidovul rătăcitor.

Pe orizontul întunecat al lumei creştine se reflectează cu raze de foc chipul blând şi senin al celui răstignit pe cruce de către Jidani. Icoana Fiului lui Dumnezeu se măreşte încet, misterios şi sublim, cuprinzând sub divinitatea ei şi luminând prin puterea-i dumnezeiască întreg pământul...

Piatra pusă pe mormântul lui Isus a fost dată la o parte de îngerul Domnului. Din mormânt a ieşit înălţându-se la ceriuri, Cel răstignit. Lumea s'a cutremurat, soarele s'a'ntunecat, pământul a crepat, munţii s'au despicat. O spaimă de moarte cuprinse neamul lui Israel. Soldaţii însărcinaţi cu păzirea mormântului cad la pământ orbiţi de lumina Fiului înviat...

Isus se'nalţă la ceriuri; Isus a înviat...

Mărire Lui! Mărire Lui!

. . . .

In jurul Patimilor şi a Invierii lui Isus Christos s'au format o mulţime de legende de origină creştină. Legenda Jidovului Rătăcitor —una dintre ele— se popularizează la aproape toate popoarele creştine sub diferite denumiri ca; „Le Juif errant", „L'Ebreo Errante", „Der ewige Jude" etc., iar eroul legendar are numiri ca Cartaphilus la Roger Wendower unde se găseşte prima urmă a legendei prin 1228 a. c., la italianul Benotti († 1300) se zice Buttadeus, în Spania Juan Espera en Dios, în Germania Ahasver, în Olanda Isaac Laquedem.

Inceputurile mistice ale istorioarei alegorice se ascund probabil cu textul evanghelic unde Isus la întrebarea lui Petru relativă la apostolul Ioan pe care Christos îl iubea mult „Doamne dară cu acesta ce va fi?" — răspunde profetul cu aluzie la a doua sa venire: „Dacă vreau ca el să rămână până voiu veni Eu, ce-ţi pasă ţie?" Din această replică momentană conchide autorul „Din pricina aceasta a ieşit svonul printre fraţi că ucenicul acela nu va muri deloc" (Ioan 21. 21—23).

Miezul povestirii este acelaş la toate popoarele: Hristos cu puterea sa supraomenească poate când vrea să dea viaţă fără hotar de zile, ani sau veacuri, aceluia pe care vrea să-l înalţe ori să-l înfrângă.

Istorioara de un înalt alegorimi este următoarea:

Isus este condamnat la moarte prin răstignire. In drum spre Golgota înaintează încovoiat sub povara Crucii Regele Regilor, când deodată slăbit de torturile îndurate, de bătăi, de urlete sălbatice, de îmbrânciturí neomenoase şi de sete, cade istovit. O furtună de injurii sbierături animalice şi de ironii stridente pornite dela banda jidanilor conspiratori se abate asupra blândului Condamnat nevinovat.. Intre călăii Jidani este unul mai negru la suflet care întrece pe toţi în cruzime şi sbierături. El este de statură mijlocie cu părul creţ, urechile mari şi hleajdite, pleoapele căzute peste nişte ochi vicleni şi cruzi, un nas mare încovoiat şi subţire sub care este schiţată o gură enormă. Peste întreaga-i figură pluteşte aerul unei fiinţe ordinare şi feroce. Respingător la vedere prin fizicul lui ingrat tăvălit în desfrâu şi orgii, dominat de o poftă sensuală animalică. Acesta în momentul când Isus îşi reia povara şi ridicat de soldaţi îşi continuă drumul Calvarului îl îmbrânceşte şi strigă strident: „Nu sta, păşeşte!" Isus îşi întoarce faţa spre jidan, îl priveşte fulgerător drept în ochi, şi-i zice pe ton poruncitor: „Şi tu vei păşi până ce Eu voiu veni!"

Din acest moment prin forţa poruncii divine, Jidanul îşi lapădă copilaşul ce ţinea în braţe şi pleacă în lumea mare desculţ, flămând, lipsit de bani cu ochii stânşi şi privind mereu în pământ. Mulţi l-au văzut şi l-au descris. Astfel în anul 1542 episcopul Paul de Schleswig îl întâlneşte la Hamburg. El îl descrie ca fiind un Jidan de statură mijlocie cu pelea întunecată, jigărit, cu ochii cufundaţi şi barba rară stâlcită. Vorbeşte în toate limbile dar numai cu creştini şi pe nimenea nu îndrăsneşte să privească în ochi. Parcurge mări şi ţări, iar în Ierusalim nu s'a reîntors decât o singură dată, pentru a-l vedea dărâmat.

Asta e soarta Jidanului care a răsfignit pe Fiul omului. Jidanul rătăcitor condamnat la pribegie vecinică până va veni Fiul omului a doua oră.

Aceeaş soartă se spune că ar avea-o şi Samhiri, sculptorul viţelului de aur din pustie şi Marcus sau Malchus, care a pălmuit pe Isus.

Ateistul convertit, Giovanni Papini, se ocupă şi el mai nou de aceasta legendă. In cartea lui cu renume mondial: „Gloria di Cristo" face un comentar al legendei „L'Ebreo Errante" (Ed. IV.):

„Legenda nu este confirmată de nici un text al primei ere creştine Insă ea este de o adevărătate mult mai înfricoşată decât adevărul istoric.

„Jidovul Rătăcitor nu este precum mulţi cred, imaginea întregei omeniri împinsă să parcurgă pe pământ drumul veşnic al veacurilor, condamnată cu blestemul nemuririi, însemnată pe frunte cu stigmatul roşu şi neşters precum Cain pentrucă îşi ucise fratele.

Jidovul Rătăcitor de fapt este Jidanul deosebit şi izolat de restul omenirii, însă nu o persoană singulară, ci un neam întreg.

Insă această seminţie tot nu s'a convertit nu are oroarea, asemenea Jidanului din legendă să poarte bani asupra sa. Ba şi-a aflat o nouă patrie în în aur şi prin puterea aurului stăpânesc pe cei mai mulţi.

Deci pricepem dece acest neam iudaic serv al Mamonei, împovărat de blestemul dumnezeesc, aleargă cu ochii mereu plecaţi spre materie, dispreţuind valorile cereşti, în goană nebună spre prăpastie târând cu sine ţări şi naţiuni.

Prăpastia însă nu este departe de Jidani. Neamurile creştine trebue să se trezească din somnul letargic şi să urmeze pe Isus. Soarta Jidanilor este pecetluită prin cuvintele prorocului Isaia: „Peirea ta prin tine Israele!".

Pavel Berariu.

Expoziţia de animale în Timişoara.

Directoratul Ministerial VII a aranjat o admirabil succeasă expoziţie de animale de reproduducere, în Timişoara, la care gospodarii din judeţele acestui Directorat au expus animale în valoare de peste 100 milioane lei.

Aproape jumătate dintre animalele expuse au fost vindute.

Cu aceasta ocazie s'a putut dovedi ce importanţă capitală are creşterea de vite, în Banat. Mai ales acuma, când cerealele nu au preţ şi este păcat să se bazeze agricultura numai pe ele.

Aranjorii expoziţiei merită toată lauda.

De aici înainte, în fiecare an va avea loc câte o expoziţie de felul acesta. Astfel şi provincia noastră întră în artera principală a economiei europene.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Propagarea pacifismului prin negaţia rasei.

In marginea unei circulări.

Cuibul jidovesc dela Geneva, aşa zisa „societate a naţiunilor", propagă pe o scară întinsă pacifismul, prin negaţia raselor.

Uneltele acestui cuib jidovesc, sunt aşa zişi „reprezentanţi" ai statelor naţionale, cari nu sunt altceva decât creştini renegaţi, francmasoni.

Felul cum înţeleg aceşti renegaţi, aceste slugi ale Satanei, să se achite de îndatoririle cu care au fost însărcinaţi de stăpânii lor jidani, e revoltător, e strigător la cer...

Când toate statele naţionale europene reacţionează contra pacifismului, când toate aceste state se înarmează în ascuns pentru a se putea apăra contra unui eventual atac din afară, noi, stăm cu... degetul în gură; ba mai mult, ministerul instrucţiunei din ţara românească, condus de un francmazon, dă o circulară către învăţătorii dela sate, prin care îi îndrumează să dea micilor copilaşi o instrucţie pacifică, în felul de a-şi renega chiar şi rasa pentru a se putea ajunge cât mai în grabă la concepţia pacifică a statelor europene, dorită de jidanii capitalişti, cari vor să contopească statele naţionale europene într'un singur mănunchiu; pentru a le putea stoarce în mod sigur şi rapid bogăţiile şi apoi să le guverneze tot ei — jidanii — după placul lor.

Această propagandă însă, cade în faţa propagandei antisemite, ce se face la noi de cuzişti, în Germania de hitlerişti, etc., cari văd în propaganda jidovească cea mai odioasă crimă...

Da! Propaganda jidovească care propagă pacifismul prin negaţia rasei, este cea mai odioasă crimă; fiindcă, ca să propagi astăzi pacifismul prin negaţia rasei, însemnează să-ţi baţi joc de strămoşii tăi, cari au îngrăşat cu sângele lor câmpiile şi plaiurile ţării, tocmai pentru menţinerea statului naţional.

Din mormânt strămoşii noştri, strigă la cer şi blesteamă pe toţi acei nepoţi şi strănepoţi ai lor, cari s'au pus în slujba celei mai perfide şi prostituate rase, rasa jidovească internaţională, care nu are ce pierde din toate astea nimic, ci de câştigat.

Un tânăr învăţător, — ce l-am întâlnit mai zilele trecute aici în Timişoara, unde venise să-şi dea examenul de definitivat, — mi-a arătat ordinul circular amintit mai sus şi mi-a spus:

„Eu nu pot da altă instrucţiune copiilor, decât aceia pe care am primit-o eu, aceia de a menţine treaz, în sufletul lor, sentimentul naţional, pentru care strămoşii noştri au luptat veacuri dearândul. Am vorbit şi cu ceilalţi colegi şi am fost cu toţii de acord, că circulara nu prezintă altceva decât un îndemn la o crimă de lese naţiune, la care noi nu vrem să fim părtaşi. Contra acestei circulări protestăm cu toată energia şi cel mai nobil protest, cred că e acela de a propaga tocmai contrariu îndrumărilor din circulară"...

Felul de a vorbi al acestui tânăr învăţător, m'a convins că ţara noastră nu e sortită pieirei. In ţara asta sunt încă multe suflete şi conştiinţe curate, cari văd în propaganda jidovească cea mai odioasă crimă.

Repetăm, propagarea pacifismului prin negaţia rasei, este o crimă odioasă, de care sunt capabili numai jidanii, cari aparţin celei mai spurcate rase.

Fiţi treji la posturile voastre, apostoli ai neamului; nu daţi ascultare glasului satanei şi faceţi-vă datoria aşa cum vă dictează sufletul şi conştiinţa voastră de buni români şi patrioţi.

Nu sădiţi în sufletul micilor copilaşi sămânţa satanei ci treziţi-i la sentimentul naţional...

Blestem acelora ce vor face contrar, ascultând de glasul satanei...

L. V.

Săteni!

Samsarii băncilor din Capitală au pornit la sate să adune subscrieri de acţiuni şi *promit împrumuturi ieftine*, **ce nici odată nu vor veni.**

Pentru **„expertiză"** încasează câte $^1/_2$—1% din suma ce se cere ca împrumut.

Săteni, nu vă lăsaţi purtaţi de nas de toţi vagabonzii lumei!

Nu vă lăsaţi înşelaţi de toţi excrocii ci vă adresaţi autorităţilor cari vor da lămuriri în caz de nevoie.

Nu plătiţi pe toţi proştii, din banii vostri atât de greu agonisiţi!

A. Ţieranu

Gânduri...

Nu toţi cei ce sunt săraci de mijloace, înseamnă că sunt săraci şi de spirit...

* * *

Iubeşte pe aproapele tău chiar deţi va fi cel mai mare duşman în viaţă, căci numai prin iubire îţi vei arăta dragostea ta faţă de el...

* * *

Iubirea nu e decât un fulg de pădie!...

* * *

Un poet e iubit numai de o singură femee: de aceea — care-l înţelege...

* * *

Nu crede nici celor mai ferbinte jurăminte, ce ţi-le face o femee, că'n realitate sunt falşe: îşi bate numai joc...

* * *

Amanţii, la despărţire, obicinuesc săşi ceară reciproc un semn de aducere-aminte, uitând însă să-şi ceară ce e mai necesar: *credinţă.*

* * *

In cele mai multe cazuri... omul se înşală singur!...

* * *

A declara unei femei amor, spunându-i că o iubeşti, e tot aşa de gravă fapta ta ca şi când ai comite o crimă...

* * *

Personalitatea unui om în societate, o poţi cunoaşte după gesturile ce le face...

* * *

Omul cel mai slab de caracter, pe care nu poţi conta niciodată — e *jidanul...*

Ion Miuţa.

Iar florile vidrighiniene la c. f. r.

In atenţiunea d-lui general Ionescu.

In ziua când s'a confirmat ştirea — anul trecut — că francmazonul Vidrighin a fost debarcat dela conducerea căilor noastre ferate, pe care le-a dus la ruină din cauza nepriceperei şi incapacităţei sale de a conduce, iar în locul lui a fost înscăunat din Inalt ordin, un om integru, d. General M. Ionescu, ziua aceia a fost o zi de sărbătoare pentru ceferişti, cari s'au văzut scăpaţi, şi pe ei şi administraţia, de o pacoste şi au primit pe adevăratul conducător. La fel şi actele frumoase, naţionale şi patriotice ale noului conducător, săvârşite în scurtul timp de când e la conducere, au fost salutate cu aceiaşi bucurie.

Unul din aceste acte frumoase ale d-lui General Ionescu, a fost suprimarea fondului pentru înfrumuseţarea gărilor cu straturi de flori, întrodus de Vidrighin în bugetul peticit al căilor ferate, nu atât pentru flori, cât pentru căpătuirea „fratelui" său Demetrievici.

Pentru înfrumuseţarea gărilor, d. Gen. Ionescu a constituit premii pentru acei cari vor înfrumuseţa gările cu propriile lor mijloace. Şi foarte bine a făcut d. General Ionescu, căci în felul acesta, pe lângă o economie reală prin suprimarea fondului amintit, vom vedea şi gările înfrumuseţate, căci toţi vor căuta să-şi înfrumuseţeze gara cât mai bine, pentru premiu. Şi se mai exclud prin aceasta şi „straturile" caraghioase fără flori ale faimoasei firme Vidrighin şi comp. Demetrievici.

Pe teritoriul Inspecţiei a IV-a de Mişcare Timişoara, însă, şeful secţiei de întreţinere L. 2, inginerul jidan Samu Erdős, unul dintre cei angajaţi cu contract de Vidrighin, caută să reînvie florile vidrighiniene. „Inspectează" de câteva zile „straturile" fără flori de prin gări; trista moştenire vidrighiniană.

Aceste „inspecţii" însă, au cu totul alt scop. Pe jidanul şef de secţie angajat cu contract, Erdős, nu florile îl atrag pe linie, ci diurna de 750 lei pe zi, pe care o încasează regulat. Florile sunt pur şi simplu un pretext, pentru a masca apucăturile acestea hrăpăreţe, caracteristice jidanilor de talia lui, cari, chiar sătuli fiind, tot mai stau deasupra hoitului împuţit.

Aceste apucături drăceşti, au provocat o adâncă indignare în rândurile ceferiştilor, cari văd cum la lumina zilei în văzul lumii întregi se risipesc banii administraţiei c. f. r., când se dă diurne pe degeaba unui jidan angajat cu contract.

Am ţinut de datoria noastră a atrage pe această cale atenţiunea d-lui General Ionescu, asupra acestui caz, pentru a lua măsurile cuvenite.

După cum îl cunoaştem noi pe d. General Ionescu, credem, că aceste măsuri nu vor întârzia şi vor fi destul de drastice. Aşteptăm!

L. V.

Funcţionarul „cuşer" dela Directoratul VII Timişoara.

De când a apărut articolul cu titlul de mai sus, în ultimul nostru număr, funcţionarul „cuşer" s-a „îmbolnăvit" şi n'a mai venit la serviciu.

Nu am crezut, că atât de repede se „îmbolnăvesc" cei „cuşeri", de scrisul „Svasticei Banatului".

Referitor la afacerea cu pasca dublu cuşer a rabinului din Arad, dl Dr. Maiorescu, secretarul general al Directoratului a avut amabilitatea de a ne da toate lămuririle necesare.

„Decisul", despre care am scris, n'a fost semnat de dl Dr. Maiorescu, pentrucă d-sa este de o vigilenţă extraordinară şi nu i se pot prezenta acte spre semnare, a căror conţinut nu l-ar cunoaşte. a încercat inducerea în eroare a d-sale, *dar n-a reuşit.*

Funcţionarul „cuşer" a rămas cu buzele umflate.

Că a încasat un „sperţ" mai mic sau mai mare, dela rabin, aceea nu putem şti sau afirma.

Constatăm cu mare satisfacţie, faptul, că dl secretar genaral al Directoratului este un om integru şi cinstit. Pe lângă aceasta şi un bun şi nobil român, care a fost capabil să întroducă disciplina, ierarhia şi simţul de răspundere, între subalternii d-sale. Prin energica sa conducere, secţiile s-au pus pe lucru.

Mult bine ar putea face acestui colţ de ţară dl Bocu secondat de energia dlui Maiorescu, dacă n-ar mişuna căţeii pământului pe lângă dânşii, oprindu-i să lucreze. Inţeleg căţeii *clicelor politice*: toţi oamenii mărginiţi, fără suflet, fără orizonturi mai largi, fără pricepere şi fără simţul cinstei.

Zic, mult bine ar putea face acestui colţ de ţară, dacă li s-ar da dreptul să lucreze după a lor conştiinţă românească.

Lupta pornită contra spirtarilor negri, contra francmasonilor lui Kun Richard, azi în puşcărie, contra vântului bolşevic dela Primăria Timişoarei, contra obrăzniciei presei jidoveşti din localitate, contra funcţionarilor necinstiţi, contra lui Oprea dela Timişoara, etc. etc. sunt fapte ce ne îndreptăţesc a crede, că sunt conduşi de cele mai bune intenţii în folosul marei cauze naţionale româneşti.

Liga cuzistă, nu este partid, de aceea îşi face datoria când arată şi părţile bune ce le au adversarii politici, români.

In faţa intereselor supreme ale neamului, toţi românii să fie umăr la umăr şi fiecăruia să i se dea ce este al său, — aceasta este calea pe care umblăm noi, cuziştii.

Suntem fericiţi, când putem scrie ceva bun şi frumos, despre ori care român! *A. Ţieranu.*

BCU Cluj Central University Library Cluj

Pentru ce Titulescu?

In cercurile guvernamentale se afirmă, că venirea lui Titulescu în fruntea guvernului este necesară, pentrucă dânsul ar fi exoperat dela „Liga Naţiunilor“, un împrumut ***mai mare pe seama României.***

Despre condiţiile acestui împrumut nu putem afla nimica.

Ştiu doar' atâta, că împrumuturile de până acuma au fost bune pentru a ne jefui ţara. Un nou împrumut înseamnă o nouă sarcină pe ţară. Până astăzi, după împrumuturile de mai înainte, plătim o dobândă de ***19 milioane lei*** **la zi.**

Vă puteţi uşor închipui, unde vom ajunge, când ***în fiecare zi*** **vom avea de plătit — numai dobândă — vre-o 20—25 milioane lei. Dar capitalul când îl vom achita.**

Am zălogit tot ce este în ţară. Numai sufletele noastre nu.

Aşa se vede, că jidanii dela „Liga Naţiunilor“ cer în zălog şi conştiinţa noastră, ***sufletele noastre româneşti,*** **— în schimbul unui blid de linte, pe care tot** ***ei îl mănâncă.***

Asta nu se poate!

Să dea D-zeu, ca să fim proroci mincinoşi şi treburile să decurgă în folosul Neamului nostru.

Români, fiţi atenţi, jidanii amesecă cărţile de joc.

Invierea României.

Glasurile clopotelor duc departe peste dealuri, munţi şi văi vestea Invierii Domnului. Sunetul lor răsună dulce în frumoasele zile de primăvară. Invierea Naturii se alătură Invierii Domnului spre a-I face cadrul mai frumos. Sărbătoarea creştină începe. Omul îşi uită amarul şi nevoile şi ia parte cu sufletul curat la marea minune Dumnezeiască. Cu inima vibrând de emoţie aude peste tot acele vorbe sublime, care totdeauna sunt noi: *„Hristos a înviat!“* şi *„Adevărat a înviat!“*.

Si sărbătoarea creştină începe!

Zic sărbătoarea creştină, fiindcă nici o altă religie nu are o sărbătoare mai mare şi mai înălţătoare ca sărbătoarea noastră, Paştile. Dar Paştile pentru *noi* are şi o altă însemnătate. *Cum Domnul Isus Hristos schingiuit de jidovi a înviat, tot astfel învie şi Românii batjocoriţi, asupriţi şi împilaţi de blestematul neam jidovesc.*

Şi cum Isus a învins prin învierea Lui aducând pace, tot aşa şi neamul românesc înviind îşi v'a aduce pacea lui însuş şi înfrăţirea cu toate popoarele creştine. Şi atunci vor răsuna cuvintele: *„Românimea a înviat!“* şi *„Adevărat a înviat!“.*

Deci, fraţi Români, serbaţi cu tot sufletul vostru bun şi mare Invierea Domnului, căci la adăpostul Ei vor învia şi sufletele noastre de buni şi adevăraţi Români.

Gh. V. Stroescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Francmasonii şi religia.

La noi, lumea şi chiar unii preoţi nu vor să priceapă adevăratul rost al francmasoneriei, asociaţie diabolică secretă, inventată şi condusă de jidani şi duşmană neînduplecată mai ales a Creştinismului.

Pentru a dovedi intenţiile francmasoneriei vom renunţa să vorbim noi, „agitatorii inconştienţi“, şi vom da cuvântul membrilor acestei asociaţii criminale.

Să începem azi cu părerile masonilor despre Religia creştină şi preoţi; vorbesc membrii de seamă ai francmasoneriei, iată:

F∴ M∴ [1]) *Gambetta* (jidan de neam):

„Adevăratul nostru duşman e popimea!“

F∴ M∴ Bourlad:

...„avem dreptul şi datoria să ne ocupăm de „hidra monacală“ şi să sfârşim odată, fie şi prin forţă, cu această lepră (credinţa creştină)“.

F∴ M∴ Viviani:

„Lupta între Biserică şi francmasonerie e o luptă pe viaţă şi pe moarte fără milă şi fără ertare!“

F∴ M∴ C. Lafferre:

...„e nevoe de un măturoi viguros ca să scăpăm ţara de popi şi călugări“.

F∴ M∴ Charbonnier:

„Templul masonic trebue să înlocuiască Biserica“.

F∴ M∴ Most:

„Bisericile să se transforme în săli de concert, de teatru sau de întruniri, ori în grânare şi grajduri de cai“.

F∴ M∴ Proud'hon:

...„obiectele bisericeşti trebuesc aruncate în cocinele porcilor!“

F∴ M∴ Jean Jaures:

„Cu hotărâre, iar la nevoe, prin tiranie, să înlocuim învăţământul creştin, printr'un învăţământ materialist!

F∴ M∴ Carducci:

...„Cumnezeu e prostie şi mişelie, Dumnezeu e ipocrizie şi minciună, Dumnezeu e tiranie şi mizerie, Dumnezeu e răul. Cât timp omenirea se va închina altarului, omenirea, sclavă a regilor şi a popilor, va fi blestemată“..

F∴ M∴ Aulard:

„Distrugerea Bisericii creştine este indispensabilă“.

La Paris, într'un cinematograf, s'au distribuit gratuit nişte broşure cu titlul: „Cum să pui la locul lui pe popă,“ din care dăm câteva probe despre adevăratul scop al francmasonilor. La dagina 31 cetim:

„Furaţi obiectele sfinte, pângăriţi Bisericile“...

...„Un obiect sacru căzut în mânile voastre trebue profanat toată viaţa“...

...„crucile sfinţite sunt perfecte ca mâner la lanţul de privată“...

...„potirele pentru hârtia de closet“...

Tot în aceasta broşură se dau sfaturi cum se pot batjocori preoţii, în public. Iată ce scrie dracul masonic:

„In tramvai, când e lume multă, dacă eşti lângă un popă, întâi fă-te că nu-l vezi, dar după o staţie, două să începi să răcneşti, trântindu-i un pumn în plin bot: „Porcule bătrân, mult ai să mă gâdili?“ Lumea ascultă Atunci, tu să declari: „E a treia oară, săptămâna asta, că un popă îmi face propuneri neruşinate! Şi când te gândeşti că noi le trimitem copiii noştri să înveţe morală dela ei!“ In modul acesta, poţi să insulţi un popă fără grijă şi vei convinge pe mulţi să-i urască“....

Dr. T.

[1]) vezi „Acţiunea Română“ No. 18, din 8 Martie 1931, Bucureşti)

Falimentul partidelor politice.

Recentele alegeri comunale din toată Austria, *cu formidabilul succes al antisemiţilor, cu înfrângerea totală a comunistilor, cu enormele pierderi de mandate a celorlalte partide politice,* sunt cea mai elocventă garanţie, că curentul împotriva partidelor politice *este în continuă creştere şi în Austria.* Poporul a început a se lepăda de partidele politice din convingerea nestrămutată că duşmanul cel mai mare al poporului sunt partidele politice, ce imediat se consider de „Stat“ ajungând în fruntea statului. In asemenea împrejurări nu e nici o mirare dacă acest „Stat“ consideră poporul ca pe o vacă de muls, iar poporul consideră pe acest „Stat“ ca cel mai ordinar şi periculos jefuitor al său. *Astfel statul devine cel mai mare duşman al poporului, iar poporul cel mai ireductibil duşman al statului.* Dacă mai adăogăm la faptul acesta cazul că **poporul plăteşte enormele impozite, suferă mizerie şi tot fel de neajunsuri,** *nu pentru „Stat“ ci* **pentru datoriile** statului **la marii bancheri jidani internaţionali** depe urma cărora s'au îmbogăţit toate lăpădăturile din partidele politice, atunci ne pare justificată afirmaţiunea că *„Statul“*, — care sunt întotdeauna partidele politice, — *e contra poporului în loc de a fi pentru el şi că el e foarte departe de gândul de a-i apăra nevoile şi interesele, ba din contră jupoaie poporul cât poate mai mult şi mai bine.* Mai rezultă că **poporul** munceşte din greu nu spre folosul şi binele său nici pentru înflorirea şi întărirea ţării sale ci el **munceşte exclusive pentru plătirea datoriilor şi cametelor la marii bancheri jidani, datorii făcute de câţiva ticăloşi ce trăiesc exclusive din minţirea, înşelarea şi prostirea poporului sub firma criminală de „partide politice“.**

In Austria poporul a început a înţelege tot mai bine că acest joc politic periculos împotriva sa, e operă jidovească executată de către partidele politice, în solda finanţei internaţionale jidoveşti prin tot felul de afaceri rentabile pentru câţiva ticăloşi cu mandat de Deputat ori de Senator în buzunar, *dar păgubitoare din toate punctele de vedere pentru popor.* Şi astfel, în faţa acestui adevăr pus, poporul austriac a pornit la votare cu strigătul: „JOS PARTIDELE POLITICE“.

Nu putem descrie amănunţit decurgerea întreagă a recentelor alegeri comunale, şi pe provincii, din Austria. Ar fi şi inutil. Ne mărginim la provincia Salzburg, unde *antisemiţii erau aproape inexistenţi.* Cel mai îmbucurător fapt este notarea înfrângerei totale a comuniştilor şi apoi enorma pierdere a partidului social-democrat, care scade cu o rapiditate însemnată faţă de partidul social-creştin şi partidul agrar.

Dar să lăsăm să vorbească cifrele:

Salzburg (oraşul)

Creştin-socialii 6521 voturi, 13 mandate faţă de 15 în trecut, Social-democraţii 6924 voturi, 14 mandate faţă de 16 în trecut, Agrarienii şi „Lista cetăţenească“ 4145 voturi, 8 mandate faţă de 10 în trecut, Comuniştii 288 voturi, *zero mandate* faţă de 7 în trecut, **Antisemiţii (Hitleriştii) 12,877 voturi, 22 mandate faţă de nici un mandat în trecut,** Lista blocului funcţionarilor 212 voturi, zero mandate faţă de 4 în trecut, Heimatblocul 171 voturi, zero mandate faţă de 5 în trecut.

La Bad Gastein antisemiţii au luat 7 mandate faţă de două în trecut. La Saalfelden-Markt antisemiţii au luat 8 mandate faţă de unul în trecut, la St. Johann au luat 2 mandate faţă de nici unul în trecut. La Zell am See antisemiţii au câştigat 6 mandate faţă de nici unul în trecut, la Bischoffshofen 4 mandate faţă de nici unul în trecut, la Hofgastein 8 mandate faţă de unul în trecut. In total antisemiţii au obţinut 64 de mandate faţă de 9 în trecut. Creştin-socialii au pierdut 21 de mandate, Comuniştii **toate** 25 mandate, Agrarienii au pierdut 19 mandate. Foarte caracteristic e faptul, că toate mandatele comuniştilor au trecut asupra antisemiţilor. Astfel dispare tendinţa din trecut a lucrătorilor din Fabrici, Uzine şi diferite intreprinderi industriale manifestată pentru comunism, îndreptându-se conştient spre antisemitism, realul reprezentant al tuturor nevoilor şi durerilor creştinilor. E de prisos a mai comenta această formidabilă victorie, nu numai pentru creştinii din Austria ci şi pentru nenorociţii de creştini români, *secătuiţi de câţiva ticăloşi jidăniţi ce nu merită nici barem dispreţul public.*

Să mai vorbesc de partidele politice dela noi? Oare nu ştie azi toată lumea că poporul nu vrea să mai audă de el, că în recentele alegeri parţiale dela noi au votat cu partidele politice numai **inconştienţii** *seduşi de diferiţii agenţi electorali cărora li se aruncă din când în când câte un os de ros?* Să mai spun că partidul liberal e condus de francmasonul I. G. Duca, cointeresat la atâtea intreprinderi jidoveşti, că Maniu şi Vaida sunt fraţi de cruce cu jidanul bancher Aristide Blank, că Dr. Lupu *trăieşte din politică în loc de a se duce să vindece zecile de mii de bolnavi dela sate,* că mii de trântori aşteaptă alegerile generale pentruca minţind înşelând şi prostind poporul, cum îi învaţă şefii, să ajungă Deputaţi ori Senatori?

Poporul român trecând prin un aspru examen politic timp de 18 ani de zile îi cunoaşte destul de bine pe toţi aceşti domni, ce într'o zi totuşi vor trebui să dea socoteală pentru toate faptele lor criminale faţă de popor şi ţară, astfel că eu mă mulţumesc a constata şi înregistra „falimentul partidelor politice“ şi la noi, nu numai în Austria, şi în toate celelalte state în care poporul deşteptându-se nu se mai lasă minţit, nici înşelat de câţiva mizerabili ce trăiesc pe spatele sale ca paraziţii scârboşi.

Romulus Damian.

Demisia guvernului.

In urma unei neînţelegeri, guvernul Mironescu ***şi-a dat demisia,*** **care a fost primită de M. S. Regele.**

Suveranul încearcă să formeze un guvern de coaliţie, compus din conducătorii mai multor partide, pentru a delătura vrajba ce s'a sădit în popor, prin partide.

Francmasonii trag sforile din toate părţile.

Titulescu este însărcinat cu formarea noului guvern.

Când scriem aceste rânduri, încă nu s-a luat nici o hotărâre definitivă.

INFORMAŢIUNI.

Sărbători fericite dorim tuturor abonaţilor, cetitorilor şi prietinilor noştri.

Proprietarii de maşini de treerat au făcut mai multe cereri către Administraţia financiară, cerând să fie scutiţi de impozit pe maşini.

Administraţia Financiară nu scuteşte de impozit decât numai maşinile de treerat ale cooperativelor agricole, dacă aceste maşini *treeră numai pentru membri cooperativei.*

Altfel nu se face nici o scutire sau reducere dela impozitul legal.

*

Italia. Ducele Mussolini a interzis ţinerea aşa ziselor „concursuri de frumuseţe“, întrucât scandaloasele exhibiţiuni în tricouri, constituesc adevărate târguri de carne vie, cari aduc o gravă atingere demnităţii şi onoarii femeii“.

*

Ordine şi legalitate. Fostul şef de gară din Deta, dl C. Pitulescu este suspendat şi mutat la Lugoj în 26 Nov. 1930, pentru unele nereguli.

Având însă „neamuri la Ierusalim“ nu pleacă din locuinţa cu 8 camere, ce o ocupase în gara Deta, iar noul şef de gară, trebue să stea înghiesuit cu familia în sala de aşteptare a gării.

Cât de bine ne caracterizează pe noi „ordinea şi legalitatea“, din Deta.

Potlogarul are la dispoziţie gratuit o locuinţă de 8 camere iar bietul funcţionar cinstit şi într'adevăr muncitor, stă înghiesuit într'un coteţ.

*

Franţa. Marele naţionalist francez, d. *Francois Coty*, director al ziarelor „Figaro“ şi „Ami du Peuple“ a fost ales cu unanimitate de voturi primar al oraşului *Ajaccio*, capitala Corsicei.

UN MARTIR.

Studentul *Gh. Popescu* a murit! Nu vă spun cine este *Gh. Popescu,* căci toţi îl ştiţi. Il ştiţi, căci toţi aţi citit în ziare sălbăticiile petrecute la Rădăuţi. Toţi aţi citit felul mârşav în care s'a atentat la viaţa cetăţenilor paşnici veniţi la un congres al L. A. N. C. Au avut cetăţenii vre-o vină? *Nu!* Constituţia spune clar, că ori ce întrunire şi manifestaţie paşnică este admisă.

Şi cu toate acestea mândrii plăeşi ai Bucovinei au fost schingiuiţi din ordinul prefectului Ilie Vişan şi al alesului naţiunii — *cetiţi bine „alesului naţiunii“* — Şt. Percec.

După 6 săptămâni moare prima victimă a bestialităţii lor. Victima inocentă, după ce şade 6 săptămâni între moarte şi viaţă, îşi dă sfârşitul pe braţele colegilor şi prietenilor săi. Nu pot şi n'am puterea să zugrăvesc calvarul acestui student. Voiu da cuvânt certificatului încheiat de medicul spitalului Dl dr. Ioan F. Corciovei:

Certificat N-rul 245.

Subsemnatul dr. Ioan F. Corciovei, medic primar al Spitalului Rădăuţi, certific prin aceasta, că în ziua de 1 Februarie 1931 a fost internat în spital pacientul Gheorghe Popescu, din comuna Horodnicul de sus în etate de 21 ani prezentând:

1. O plagă produsă prin lovire, ce cuprinde regiunea frontală intersprincenoasă şi sprincenoasa dreaptă, interesând toate ţesuturile până la os cu înfundarea[l]lui.
2. Fractura bolţii craniului.
3. Fractura bazei craniului.

A fost imediat operat.

Pacientul a stat două săptămâni în comă; după care timp a început să-şi revină. Aceasta însă numai timp de câteva zile, după care a căzut în completă inconştienţă cu o stare generală foarte rea, care s'a menţinut până la sfârşit.

In ziua de 16 Februarie 1931 i s'a extirnat globul ocular drept.

Cu toate îngrijirile medicale date la timp, pacientul sucombă în ziua de 14 Martie 1931.

Medic Primar,
ss. Dr. Ioan Corciovei.

Fără comentarii!

Odihneşte-te în pace drag prieten al nostru al tuturor. Fi sigur că tu ne-ai arătat calea ce trebue să urmăm pentru salvarea acestei naţii de jidani şi lepre ca al'de Percec. Fi sigur că noi toţi vom şti să ne jertfim viaţa după exemplul tău.

Pilda pe care ne-o dai este mare şi sfântă.

Ingenunchiaţi la mormântul tău plângem tinereţea ta apusă şi mai plângem sărmanul nostru neam, ajuns pe mâna lui Percec, Vişan, Clipa etc.

Fie-ţi ţărâna uşoară! drag martir al nostru şi al tuturor.

Gh. V. Stroescu

CINEMA:

CINEMATOGRAFUL C A P I T O L

Dela 4 Aprilie 100% film vorbitor german!

„In ţara surâsului“

Operetă montată într'un cadru fermecător. Melodii datorite celebrului compozitor Lehar, sunt încântătoare.

cu

RICHARD TAUBER

Monopol: Artisticfilm—Bucureşti

CINEMATOGRAFUL A P O L L O

Dela 4 Aprilie Excelentă dramă sonoră.

Dansatoarea roşie

cu

DOLORES DEL RIO — CHARLES FARRELL

Monopol: Astra cinematografică - Sibiu.

Cum se scriu gazetele jidoveşti.

Săptămânile trecute ziarul jidanomaghiar „Temesvari Hirlap“ publică minciuna, că 300 săteni ar fi atăcat Directoratul, când în realitate au fost numai 30, veniţi în mod absolut pacinic, în audienţă la dl Bocu.

Ştirile alarmiste sunt plasate în presa jidovească, cu scopul de agitaţie în contra liniştei publice şi de a îndemna în mod indirect, elementele indezirabile, la acte de violenţă şi răzvrătire.

Ar fi timpul să fie puşi cu botul pe labe!

Hotarele strigă!

Hotarele strigă cu glasul de tunet
Şi strigătul ecoul îl duce departe.
N'auziţi? E glasul ce ne dă de veste
Invazia jidovimii pururea spurcate.

Cum? Nu-l auziţi? N'auziţi chemarea
Din ce în ce mai des repetată?
N'auziţi cum vântul aduce la noi
Strigătul, chemarea asta disperată?

E strigătul românimei ajunsă'nevoi
Şi strigătul e o chemare amară.
Ascultaţi cum spune: „Săriţi la hotare!
Viperile veninoase intră'n ţară“.

La hotare Români! Săriţi ş'apăraţi
Hotarele milenare, acum invadate.
Săriţi ş'apăraţi graniţele ce acum
Se prăbuşesc sub năvala jidovimii turbate.

Pucioasa 18. III. 1931.

Gh. V. Stroescu.

Poşta redacţiei.

Domnilor corespondenţi. Vă rugăm să ne trimiteţi numai articole în cari trataţi chestiuni importante. Nu toate fleacurile. Articolele ce conţin numai fraze goale, fără nici un interes, se aruncă la coş.

Poezii nu publicăm.

Articolele se scriu numai pe o faţă a hârtiei. Se scriu cu cerneală, nu cu creionul şi scrisul să fie cetibil. Nu avem timp de a descifra toate hieroglifele ce ne sosesc.

Mai multora. Articole scrise cu titlul „Hristos a înviat“, am primit peste treizeci, deci nu vă miraţi, că nu se publică. Nu putem umplea gazeta numai cu articole ce tratează acelaşi temă. Sunt bune dar lăsaţi pe P. S. S. Episcopul Grigorie, să ne vorbească despre cele bisericeşti.

Mica publicitate.

S'a pierdut carnetul de recunoaştere, dat de Baroul Avocaţilor Timişoara sub No. 10/1928, pe numele secretarului Ion Avramescu, care carnet se declară de nul în mânile ori cui s'ar afla.

Primăria Municipiului Timişoara.

No. IV. 7920 din 14 Martie 1931.

Publicaţiune de licitaţie.

Primăria Municipiului Timişoara dă în intreprindere executarea lucrărilor de reparare şi reconstruire de pavaj, în cantitate totală de 18.000 m², prin licitaţie publică, ce va avea loc în ziua de **4 Maiu 1931** ora 10 a. m., în biroul de licitaţii al Primăriei, etaj I camera Nr. 39.

Ofertanţii vor prezenta la aceia dată ofertele timbrate, semnate, închise, sigilate şi prevăzute cu garanţie de 5% numerar sau efecte de stat asupra sumei oferite.

Caetul de sarcini şi devizul se pot vedea la serviciul tehnic municipal zilnic în orele oficiale.

La licitaţie sunt admişi numai antreprenori de această branşă, interpuşii fiind excluşi.

Primăria Municipiului Timişoara

Judecătoria rurală Biled.

No. G. 240 | 1931.

Publicaţiune de licitaţie.

Subsemnatul delegat judecătoresc aduc la cunoştinţă publică, că în urma decisului No. 240 | 930 a jud. rurală Biled în favoarea lui Iosif Vojici şi soţia Ecaterina şi Băncile Bănăţene Unite repr. prin Dr. Corneliu Grofşorean şi Dr. Iosif Reichrath din Biled pentru suma de 10,000+7 500 Lei capital şi acces. 4.803 Lei spese şi cele mai obvenite se defige termen spre efectuirea licitaţiei pe ziua de *29 Aprilie 1931*, ora 17 în comuna Biled la locuinţa urmăritului când şi unde se vor vinde prin licitaţie obiectele sequestrate sub procesul-verbal de execuţie No. G. 240 | 1931 şi anume animale şi maşine preţuite în valoare de 24.750 Lei.

Aceste obiecte se vor vinde celui care oferește mai mult pe lângă bani gata, iar în caz contrar şi sub preţul de evaluare.

Biled, la 3 Aprilie 1931.

Indescifrabil delegat judecătoresc.

Tiparul Tipografiei Diecezane Arad.